

РЕШЕНИЕ

№ 21408

гр. София, 28.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 01.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **4399** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 64, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/ във вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на „Мира консулт - офис Оборище“ ЕООД срещу Решение за верификация № 1-057-0345/15.12.2021 г., издадено от главен директор на Главна дирекция“ ЕФМПП“ и ръководител на управляващия орган /РУО/ на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ /ОП РЧР/ 2014-2020 в частта относно отказ за верификация на разходи в размер на 3416,04 лв.

Релевират се доводи, че решението в оспорената му част е постановено в нарушение на материалния закон и в несъответствие с неговата цел. Излагат се аргументи, че неправилно РУО е мотивирал отказа си с отговор на въпрос 105. В тази връзка се твърди, че административният орган е дал взаимоизключващи се отговори на въпроси 86 и 105, като в случая оспорващият се е съобразил с отговора на въпрос № 86. От друга страна се поддържа, че претендираните разходи са в съответствие с изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 2 ЗУСЕСИФ, а именно разходите са включени в одобрения проект, бюджетно перо 1.2 Разходи за заети лица, участващи в гъвкави форми на заетост в размер на 100 лв. месечно дължимите осигуровки за сметка на работодателя по КТ и КСО. Иска се отмяна на решението в оспорената му част и присъждане на разноски по делото.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът - Ръководител на управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014-2020, чрез юрк. Д. оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна и недоказана, претендира разноски за разходите се производства пред АССГ и ВАС.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител, не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 44 -ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства и като взе предвид становищата на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

На основание чл. 37 ал. 3 от ЗУСЕСИФ /сега ЗУСЕФСУ/, между Министерство на труда и социалната политика, [населено място], като Управляващ орган на Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси" 2014 - 2020 и „Мира Консулт офис Оборище“ ЕООС, като бенефициент е сключен Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по оперативна програма, процедура чрез подбор на проекти BGO5M9OP001-1.057 "Умения" с регистрационен № BGO5M9OP001-1.057-0345, по силата на който, РУО се е задължил за предостави на бенефициент безвъзмездна финансова помощ в максимален размер до 99 576, 00 лева по Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси" 2014-2020, приоритетна ос 1: Подобряване достъпа до заетост и качеството на работните места, процедура BGO5M9OP001-1.057 "Умения", за изпълнение на проект BGO5M9OP001-1.057-0345 "Посрещане на изискванията на работодателите в сферата на консултантските услуги".

Проектът е с основни дейности: 1 „Обучение по Професионална квалификация за общо 20 заети лица в „Мира Консулт-офис Оборище“ ЕООД и „Мира Консулт – офис 2“ ООД, 2. „Обучение по Ключова компетентност „Чужд език“ от общо 20 заети лица в „Мира Консулт-офис Оборище“ ЕООД и „Мира Консулт – офис 2“ ООД и 3. „Специфично обучение за 20 заети лица в „Мира Консулт-офис Оборище“ ЕООД и „Мира Консулт – офис 2“ ООД.

Срокът изпълнение на проекта е 15 месеца, считано от датата на сключване на договора.

По силата на чл. 2.4 от Договора, бенефициентът се е задължил да изпълни проекта съгласно одобреното проектно предложение, в обема и вида, посочени в него, условията за изпълнение, утвърдени с Условията за кандидатстване по процедура за подбор на проекти, Ръководство за бенефициенти по изпълнение на договори по ОП РЧР по процедурата, клаузите на договора и приложенията към него.

Съобразно чл. 3.7 от Договора, управляващият орган прави междинни и окончателни плащания на базата на действително изпълнени дейности, извършени и верифицирани разходи и след представяне на първични разходооправдателни документи при условията на чл. 60 - 64 от ЗУСЕСИФ.

В чл. 3.60 от Договора е установено, че без да противоречи на разпоредбите на Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (ЕО) № 1304/2013 на Европейския парламент и на Съвета, както и на глава пета, раздел първи от ЗУСЕСИФ, за да бъдат признати за допустими по договора, разходите трябва да отговарят на изискванията, предвидени в насоките за кандидатстване по конкретната процедура.

Според т. 13.1 от Условия за кандидатстване /УК/ (л. 163-202), при отпускане на безвъзмездна финансова помощ ще бъдат взети под внимание само "допустимите

разходи". Те се определят на база изискванията на глава 5, раздел I от ЗУСЕСИФ и ПМС № 119 от 20.05.2014 г. за приемане на национални правила за допустимост на разходите по оперативните програми, съфинансирани от Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд на ЕС и от Европейския фонд за морско дело и рибарство, разпоредбите на Регламент 1303/2013, 1304/2013, Регламент 966/2012 и приложимото национално законодателство за финансовата рамка 2014 — 2020.

В т. 13.2 от УК /Дейност 5/ - л. 177 гръб е указано, че в рамките на дейност 5 се предоставя възможност на работодателите да прилагат гъвкави форми на заетост на заетите лица за периода, в който те са включени в обучение по проекта. Посочени са и примерни форми на гъвкава заетост, а именно: почасова работа; работа на смени; работа на непълно работно време; гъвкави работни часове за определен период; работа на повикване; работа от разстояние; ротация на работното място. Посочено е също така, че на работодателите се предоставят стимули за всяко заето лице /за периода на обучение/, участващо в гъвкави форми на заетост в размер на 100 лв. месечно и дължимите осигуровки за сметка на работодателя по КТ и КСО.

Съгласно чл. 26, ал. 8 и ал. 9 от ЗУСЕСИФ и чл. 5, ал. 3 и ал. 4 от ПМС № 162 от 05.07.2016 г. кандидатите могат да отправят въпроси и искат разяснения по Условието за кандидатстване.

По делото са приложени разпечатки от въпроси и отговори /л. 51-101 /, като видно от същите въпрос № 86, т. 4, 5 и 6 /л. 93/ и въпрос № 105, т. 2 /л.100/ касаят заетите по трудови договори лица по време на обучението на непълнен работен ден и стимулите, предвидени за работодателя.

Въпрос № 86, т. 4, т. 5, т. 6 е със следното съдържание: т. 4 - Може ли заетите лица за периода на обучение да бъдат на трудов договор на непълнен работен ден на 2 часа или трябва да са минимум 4 часа? И ако може, работодателят ще получи ли стимул в размер на 100 лв.? т. 5 Може ли заетите лица за периода на обучение да бъдат на трудов договор на непълнен работен ден на 6 часа и междувременно да бъдат и на друг трудов договор при друг работодател на 2-часов работен ден? И ако може, работодателят ще получи ли стимул в размер на 100 лв.? т. 6 – Допустимо ли е заетите лица по време на обученията да бъдат на смени по 8 часа при работодател? В този случай работодателят ще получи ли стимул в размер на 100 лв. месечно?

На горепоставените въпроси е даден следния отговор: Стимулите са за обучаващите се заети лица, участващи в гъвкави форми на заетост и следва да им се изплатят от работодателя. Стимулът е в размер на 100 лв. месечно и дължимите върху тази сума осигуровки и се предоставя само за дните, през които лицето участва в обучение. Размерът на стимула за 1 учебен ден се изчислява като максимално допустимият месечен размер от 100 лева се раздели на 21 дни и към тази сума се добавят осигуровките за сметка на работодателя, съгласно КТ и КСО. Работодателят сам избира в каква гъвкава форма на заетост да включи лицата. В т. 13.2 от УК /дейност 5/ са посочени примерни форми на гъвкава заетост, които УО приема за допустими по процедурата. Няма изискване по отношение продължителността на работния ден на заетите лица, включени в гъвкави форми на заетост.

Въпрос № 105/12.04.2019, т. 2 е със следното съдържание:

Т. 2 – Допустимо ли е да бъдат включени заети лица, назначени с трудов договор на 2 часов работен ден при работодателя? Ако това е допустимо, работодателят ще има ли право на стимул от 100 лв. на месец за тези лица?

На този въпрос е даден следният отговор – Да, допустимо е. Стимулите са за обучаващи се заети лица, на които работодателят е променил работното време в рамките на Дейност 5 от УК, за да могат да посещават обучения. В описаната от вас хипотеза работодателят няма да има право на тези стимули, тъй като лицата полагат труд по трудовото си правоотношение с работодателя при намалено/непълно работно време.

От жалбоподателя е било заявено Искане за плащане № 3 с отчетен период 21.01.2020-05.10.2021 г. По повод на това искане е било постановено Решение за верификация на постъпило искане за плащане с рег. № BG05M90P001-057-0345/11 от 15.12.2021 г. на главен директор на ГД „ЕФМПП“ и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси" 2014-2020, с което е определен общ размер на неверифицираните средства - 3416,04 лева.

В обстоятелствената част на решението административния орган е изложил съображения, че съгласно отговор на въпрос № 105/12.04.2019 от „Въпроси и отговори“ по процедурата, неразделна част от Условието за кандидатстване е допустимо включване в обучението на заети лица с трудов договор, сключен на намалено/непълно работно време, но не е допустимо изплащането на „стимули“ за лица, които полагат труд по трудово правоотношение с работодателя при намалено/непълно работно време. Бенефициентът и партньорът по проекта не са спазили заложеното изискване и са изплащали „стимули“ на включените в обучения заети лица, които полагат труд по трудовото правоотношение с работодателя при непълно работно време. УО определя за недопустими разходите за „стимули“ на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ. В диспозитивната част на решението, отказа на административния орган да верифицира процесните парични суми е обективизиран по следния начин:

- относно отказа да бъде верифицирана сумата от 3 416,04 лв. по бюджетен ред I.1.2 „Разходи за заети лица, участващи в гъвкава форма на заетост в размер на 100,00 лв. месечно и дължимите осигуровки за сметка на работодателя по КТ и КСО“, на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 вр. чл. 26, ал. 8 от ЗУСЕСИФ, във вр. с Условието за кандидатстване по процедура „Умения“. Сумата включва разходи за „стимули“ и осигурителни вноски за сметка на работодателя за всички 32 заети и обучаващи се лица при бенефициента и партньора по проекта за периода март-юли 2021 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срок, от лице, което е адресат и пряко засегнато от оспорения акт. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Относно компетентността на органа, издал оспореното решение:

Съгласно чл. 62, ал. 3 от ЗУСЕСИФ /сега ЗУСЕФСУ/ управляващият орган извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане, и на проверки на място, когато това е приложимо.

Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. 2 от ЗУСЕСИФ ръководителят на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващия орган или оправомощено от него лице. Съгласно чл. 4, т. 7 от

Устройствения правилник на Министерството на труда и социалната политика, приет с ПМС № 266/10.11.2009 г. Министърът на труда и социалната политика управлява програми и проекти в сферата на своята компетентност, финансирани от предприєдинителните и Структурните фондове на ЕС и от други международни финансови институции и донори. В рамките на своята компетентност със Заповед № РД-03-2/01.12.2020 г. /л. 204 – 205/ министърът на труда и социалната политика оправомощава Ц. И. С.–главен директор на Главна дирекция „Европейски фондове, международни програми и проекти“ да изпълнява функциите на ръководител на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014-2020 в пълен обхват.

Оспореното Решение е издадено именно от РУО на ОП „РЧР“ 2014-2020, следователно е издадено от компетентен орган, в рамките на неговите правомощия.

Относно формата на акта и спазване на административнопроизводствените правила:

Оспореното решение е издадено в писмена форма и отговаря на изискванията на чл. 59, ал.2 от АПК, съдържа фактически и правни основания. За разходите, които не са верифицирани е указана и приложимата разпоредба на чл. 57, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, която е нарушена. В този смисъл са и мотивите на ВАС, обективирани в решение по адм. д. № 1011 от 2024 г.

В случая не се установява и съществено нарушение на административнопроизводствените правила, допуснати в хода на производството в което не са верифицирани съответните разходи и които да са довели до незаконосъобразност на оспореното решение.

Така оспореният индивидуален административен акт е издаден в производство по верифициране на разходи, регламентирано в Глава Пета, Раздел II „Плащания, верифициране и сертифициране на разходи“ от ЗУСЕСИФ. Производството е административно по своя характер и завършва с издаването на индивидуален административен акт.

Уредбата на производството по верификация на разходи се съдържа в чл. 60 - чл. 68 от ЗУСЕСИФ. Съгласно цитираните разпоредби, междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. Чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган.

Във връзка с предоставената безвъзмездна финансова помощ от Европейските структурни и инвестиционни фондове, съответният УО и съобразно разпоредбата на чл. 62, ал. 3 ЗУСЕСИФ, има правомощие да верифицира разходите, като извърши дължимата проверка на документите, представени към искането за плащане, и на проверки на място, когато това е приложимо, съответно да откаже тяхното верифициране, ако не са налице законовите предпоставки за тяхната допустимост по чл. 57 и чл. 58 ЗУСЕСИФ. Съответно, според чл. 57, ал 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ, разходите се считат за допустими, ако са налице едновременно следните условия: разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи.

Относно така посоченото от административния орган правно основание за отказа за верификация на сумата от 3416,04 лв. е необходимо да се отбележи следното:

Според чл. 6 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд,

Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета (Регламент № 1303/2013) операциите, получили подкрепа от европейските структурни и инвестиционни фондове трябва да съответстват на приложимото право на Съюза и на националното право, свързано с прилагането му. Изискването за допустимост на разходите е гаранция, че предоставените безвъзмездно средства ще бъдат разходвани по начин и за цели, които са предмет на одобрения от органа проект - чл. 56, ал. 1 ЗУСЕСИФ.

Националният законодател, в изпълнение на делегираното му с член 56, параграф 1 от Регламент № 1303/2013 правомощие и при отчитане на установените в регламента изисквания в чл. 57, 58 и 59 ЗУСЕСИФ е регламентирал изискванията по отношение на разходите, за да могат да бъдат третирани като допустими. Изискванията са кумулативни, т. е. липсата на което и да е от тях прави разхода недопустим.

В случая процесният отказ от верификация на сумата от 3416,04 лв. е обоснован с нормата на чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ, според която разходите се считат за допустими, ако са налице едновременно следните условия: разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи.

Страните не спорят, че съгласно УК се предоставя възможност да се прилагат гъвкави форми на заетост за заетите лица за периода, за който те са включени в обучението по проекта. За работодателите се предоставят „стимули“ в размер на 100 лв. месечно и дължимите осигуровки за сметка на работодател върху тази сума за всяко обучаващо се заето лице, на което работодателят е променил работното време в рамките на Дейност 5 от УК, въвеждайки гъвкаво работно време, с цел лицата да могат да посещават обученията. РУО констатира, че от представените трудови договори на заетите лица при жалбоподателя и при партньора по проекта „Мира консулт – офис 2“ ООД, че 30 лица са назначени при непълно работно време от 4 часа дневно и 2 лица са назначени при непълно работно време от 2 часа дневно. В тази връзка приема, че бенефициентът – жалбоподател в настоящото производство и партньорът по проекта не са спазили заложеното изискване и са заплащали „стимули“ на включените в обученията заети лица, които полагат труд по трудовото си правоотношение с работодателя при непълно работно време, поради което обосновава извод за недопустимост на разходите за стимули, изплатени на заетите лица на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 ЗУСЕСИФ. Основното възражение на оспорващия е свързано с твърдения за наличие на противоречащи разяснения, дадени по реда на чл. 26, ал. 8 ЗУСЕСИФ и по –конкретно тези на въпрос 86 и 105. От съдържанието на т. 13.2 на влезлите в сила УК по процедура № BG05M9OP001-1.057 „Умения“ безспорно се установява, че стимулът се изплаща само за заето лице, което е преминало в гъвкава форма на заетост именно заради обучението и то само в рамките на дейност 5 по проекта.

Настоящият състав счита, че не е налице противоречие в отговорите дадени по въпрос 86 и 105.

В отговор на поставения въпрос 86 с искане за три разяснения РУО е указал, че стимулите са за обучаващите се заети лица, участващи в гъвкави форми на

заетост именно заради провежданото обучение. В разясненията на този въпрос изрично е указано, че работодателят сам избира в каква гъвкава форма на заетост да включи лицата, като в т. 13.2 от УК са посочени примерни форми на гъвкава заетост, които УО приема за допустими по процедурата. На работодателя е предоставена възможност да избере гъвкава форма на заетост, подходяща за неговото предприятие и за заетото лице, за да може то да се включи в обучението, а не да е с намалено /непълно работно време/ още преди започване на проекта.

Разясненията дадени на въпрос 105 съответстват на тези на въпрос 86. В отговора на въпрос 105 изрично е указано, че стимулите са за обучаващи се заети лица, на които работодателят е променил работното време в рамките на дейност 5 от УК, за да могат да посещават обучения. Именно в този смисъл е и отговорът на въпрос 105, че в описаната в него хипотеза работодателят няма да има право на тези стимули, тъй като лицата полагат труд по трудовото си правоотношение с работодателя при намалено/непълно работно време, не заради участие в обучението, а защото така е сключен изначално съответния трудов договор.

Ето защо, позовавайки се на нормата на чл. 57, ал.1, т. 2 ЗУСЕСИФ, законосъобразно РУО е постановил отказ да бъде верифицирана сумата от 3416,04 лв. по бюджетен ред 1.1.2 „Разходи за заети лица, участващи в гъвкава форма на заетост в размер на 100,00 лв. месечно и дължимите осигуровки за сметка на работодателя по КТ и КСО“.

Оспореното решение е издадено и в корелация с целта на ЗУСЕСИФ, като в случая УО ОП РЧР 2014-2020 г., не е упражнил правомощията си превратно, а напротив съответно на правилото установено с чл. 2, ал. 1 от с.з., който гласи, че: „средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове се управляват на основа на законността, доброто финансово управление и устойчивото развитие, за гарантиране на тяхната ефективност и ефикасност, чрез партньорство и многостепенно управление, с цел намаляване на административната тежест за бенефициента и при осигуряването на публичност и прозрачност.“

С оглед изложеното, жалбата се явява неоснователна, а оспореното решение е законосъобразно в оспорената му част, като не са налице основанията по чл. 146, т. 1-5 АПК за неговата отмяна.

Съобразно изхода на спора в полза на ответника следва да се присъдят разноски в общ размер на 487,33 лв., от които по 150 лв. юрисконсултско възнаграждение за всяко от производствата развили се пред АССГ и ВАС, както и 27,33 лв. – платена държавна такса за касационна оспорване.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София-град, Трето отделение, 44-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Мира консулт - офис Оборище“ ЕООД, ЕИК –[ЕИК], против Решение за верификация № 1-057-0345/15.12.2021 г., издадено от главен директор на Главна дирекция“ ЕФМПП“ и ръководител на управляващия орган на УО на Оперативна програма „Развитие на човешките

ресурси“ 2014-2020 в частта относно неверифицирани разходи в размер на 3416,04 лева.

ОСЪЖДА „Мира консулт - офис Оборище“ ЕООД, ЕИК –[ЕИК], да заплати на Министерство на труда и социалната политика сумата от 487,33 лева /четирисотин осемдесет и седем лева и тридесет и три стотинки/ - разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: